

I.

Romanesce.

De pre monte in valle veñu,
In valle veñu la riu'lu lenu,
Quá cu ap'a lui prechiara,
Limpeda et bonisóra,
Site'a longa so mi o stingu,
Quare nu poteam so frangu,
Vadu'lu nu erá in calle,
Qui in laturi mai in valle.

II.

Romanesce.

Nucu, fagu, frassinu
Multu se certá intre sene.
Nuce! dice frassinu:
Quine vine nuci college,
Collegendu et ramuri frange,
Vai déro de pelle'a teá!
Dér tu fage mi vecine,
Que voiu sponé in mente tene!
Multe, fere saturasi,
Qui pré bene nu amblasi,
Quomu séu geru apropiatu,
La pamentu te a si culcatu,
Et in focu te au et arruncatu.

I.

Latinesce.

De monte in vallem venio,
In vallem venio ad rivum lenem,
Ut ipsius aqua praeclara,
Limpida et satis bona,
Sitim longam exstingvam,
Qualem non poteram frangere,
Vadum non erat in calle,
Sed ad latus magis in valle.

II.

Latinesce.

Nucus, fagus, fraxinus
Multum certant interse,
Nuce! dicit fraxinus:
Quisquis venit nuces legit,
Colligendo ramos frangit,
Vae itaque pelli tuae!
At tu fage mi vicine,
Quae exponam mente tene!
Multas feras saturasti,
At haud bene ambulasti;
Quum gelu appropingvat,
Ad pavementum te deculcant,
Ad focum projiciunt (averruncant).